

ND:

עין משפט
נר מצוה

ז א מ"י פ"ח מהלכות
עומות מה הלכה יג:

נוסחת הריב"ן

(א) חפני שמתו כ"י וכיון שאין
 לו טהרה שאין מקביל:
 (ב) ואין העובדי סבשים
 מערסין אבל כ"י דהא הדר
 בחיב בזה: (ג) ולא עובדי
 סבשים מקרבין קא ממעט
 ליה לא משום חיעוטא כ"י לא
 אינערין לתכבד הכא בני:
 (ד) לעולה דסיפא דקרא אשר
 יקריבו כ"י: (ה) דנימא:

פי' הרא"ש

[illegible]

טורה דכתיב ויהיה לעדמי בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת היא למשמרת לבני ישראל ולא לעובדי כוכבים כפי הקונטרס: **ורמא** טורה הוא דלא הוי חזו רה טופחא אית דהו. והאי והוה הטורח על העמל לא מייחד דכ"ק דיומא (דף ד.י.) מוקמינן ליה למילי אחריי ומחשיבין להוון על האדם והוה על הכמנה ומשי אחר אחר קרא אשר טעמא ולא יתחטא דמיייר טעמא דהוה ליה למחבז אשר לא יתחטא ועוד י"ל משום דהוה הטורח לא מיייר טורה דחטוי אלא מיייר טורה גמור לא פשטו או נטעלו ע"י נדאחי ביבמות (דף עג. ב.) וקרא דממעטין מיינה עובדי כוכבים מטהרה היינו מטהרה חטוי דכתיב לבני ישראל למשמרת למי נדה חטאת היא לבי אחיי קרא דאשר טעמא ולא יתחטא דמיייר נחטוי ש' ונרץ עיון ואף על גב דאמתה הוא דעובד כוכבים אין לו שום טורה ואפילו טעילה מ"מ יחזא ליה לאחרי מחטוי גופיה דומיה דלממשרת למי נדה חטאת היא דמיינה ממעטין עובדי כוכבים דמיייר נחטוי ש' (ושמא) הא דעובד כוכבים אין לו טורה ואפי' טעילה היינו משום דאחשק טעילה להוה דכתיב וטורח ורצח במים וטרה:

לשון הרץ אמר קרא אשר יעמא ולא יתחטא ואימקס טומאה לטהרה: **רב** אחא בר יעקב אמר והתנחלתם לבניכם **אחריכם**. אעבידים קאי רב אחא איהו ליישב דרשא של אביו לגעיל מי שיש לו לא לגעיל כל ירושה המפורשת בצור' וירושם עמידם מפורשת בקרא דוהתנחלתם ועוד

כוכבים איז מוריס עבדו לבניו שאין
 דערשקן פארן השול (גיט ד.ק.) אל
 מכם ואל דס קרן ואל דס אל כל
 ודי בכלל לאזי ואלמו לא יעמא וכל
 גומר בכלל אזי ואלמו לא יעמא: *
 מניירות מחד דרש שמנו קין מוריס
 שלא יהיה לרבו שמוצו * שאינו קנה א
 ד מזה וימי עבדו איז מוריס מולחיה
 מאיס וי"ה דאשעיו קמא * דמי שיש
 אלא אמר רבא בשלמא בני עבדי אינא
 למעוטי עבדי כבא דאין מרעין ורי
 דעבדו שאין אלא איז לרבו ויזי
 ממעט בני ישראל דמשמע ולא עובדי כ
 ונחילין קרן ולא העבדי כוכבים יוסי
 זכאריה מיר מ"ל ארץ אל קא יניאו קרן
 נפקא איהו מהלל לעולם פרט למנירות.
 דמרבין מיניה שהעובדי כוכבים נדריין
 דקרא לעולם פרט למנירות דעובדי כוכ
 ואל"ה ויוון דעובדי כוכבים אימעיטו לגמ
 פרט לקרנות מירות וי"ל שלא ינא
 כדי לפסוק ישראל מיר מקרבנותיו
 שריין מניה בניר ב' יב"ל א"ה גיזי
 א"ר יוחנן מילא הויא בניר * א"כ הלכ
 אין קרא ליה מנירות * למעוטי ר' א
 א"ש ב' פ"א דרבותי עבדין א"ה

נערסן מ'ון דקיימא לן דעוודי
דבני ישראל למעוטי עוודי כוכבים דלא
מבעיא ליה לאיתויי מופלא סמוך לא
לאיתויי מופלא סמוך לאיש דעווד כוכב
הוי בכלל כל יחל עד דהוי גדול וכי ה
דופן (שס) וממעטינן מופ

ש אכל גבי נזיר ליבא לקיומי תריווייהו כדמפרש ואזיל
ה תעובדי כוכבים שנודוים נדרים ונדרות ישראל לכל
כז"ר יוסי הגלילי: מדי נזיר עולם כחוב. דקרא בכל נז
דקרא בדבר שהוא הלכה למשה מסיני: בני

תמי
דת חבל אטמוי מיטמו:
זיש לו טהרה יש לו טומאה
אה. ועובד כוכבים אין לו

10. *Chlorophyll a* (Chl *a*)

הכותים אין להם פרק תשיעי נזיר

לא עודד כוכבים שאין לו טומאה. שאם גגע במת חיו טמא: דלמא
 בריה הוא דלא מיחי. כי נכנס במקדש: אבל איטמוי איטמי. כי
 גגע במת כדי לעמא דאם וכלים והואיל והוא מיטמא נמלאת אהה
 אומר שמה שמה יצרות חלה עליו: כל שיש לו טמא. (א) בהוא ובעיניה
 כדלמא אין לו טמא. ויהי ענין טמא.

מקלה ים לו טומאה ועובד כוכבים
שאלן לו טהרה אין מקבל טומאה והא
דלמחרין במס' יבמות כפ' העגל דף
טז: ע"ל מקבל האזה כגון ע"ל ישראל
שלא נימול ^א שמתו אחיו מחמת מילה
אבל ע"ל עובד כוכבים לא ויכין ששאל
מקבל האזה לפיכך אין לו טומאה:
ודלמס' ספיקה הוא דלית ליה. שטס
קיבל טומאה אפילו שחזה לא נטרה
מטומאתו ופוסק את הקדשה במגשו
(וי) וכן טומאה הויא לה שטס נגע
שהוא טמא ומתמא אדם וכלים: אמר
קרא ואיש אשר יטמא ולא יטהר.
איתקש טומאה לטהרה דתריחוי.
טומאה וטהרה קשמשתעו בחד גביר
והכי משמע כל מי שאין לו טהרה אין
לו טומאה ועובד כוכבים הוהיל וא
אפסר לו וטהרה אלו לו טומאה: דב

אשר לא יעקב אחר שגני הכל. בני
מירות טעמא תמי אימעיטו להו עובדי
סוכנים ממזירות כחיי הכל לאציו
ולאמו כל יעמארי והסם כחיי והתגמלתם
אזתם לבנינים אחריכם לרשת אחזה
כל מי שיש לו תמלה להוריס לבניו אי
עבדיו דבר כך הכתוב גבי מיר שיש
לו אז ואם דכתיבי לאציו ולאמו ים
להם טומאה והני עובדי סוכנים הואיל
אין להם תמלה כדי להוריס עבדו לבני
דכתיבי"ס וגם מגני התושבים הגרים

עמכם מהם תקנו ואמרינן במת' [גיטין]
(דף תנ.) אחס קוונים מהם ולא הם
קוונים מהם ולא הם קוונים זה אף לא
היו להם עוממחל וכל שחזן לו עוממחל אין
לו חסרת נזירות: אי כפי ענדים נמי.
לא ליהוה בחסרת נזירות לפי שאין
נחלה לזכרים עוממחל דכל מה שקנה
הוא קנה רב ולא כל קוונים זה אף לא

דהא לאו ישראל ניהו: אלא אמר רבא בשלמא בני ערין דכתיב
(בני ישראל) לא מית למעוטי עובדי כוכבים לגמרי דהא דכתיב בני
ישראל ממערין בגבד הוא דקממעט להו כדאמרינן בני ישראל
ממערינן: אבל לגמרי לא מית למעוטי להו דלא ליהו ערבי דהא
הדר בהו איש מיתרי את העובדי כוכבים ליהו ערביין אבל הלא
גבי גזירות ליכא לך למימר דליהו בכלל מיר כלל דהייז אחרת בני
ישראל חזרין ומביאין קרבן ואין העובדי כוכבים חזרין ומביאין קרבן
דהאי דכתיב גזיר בני ישראל (א) קא ממעט להו מקרבן ואשון מיעוטא
דקרבן לא אילעין למיכתב בני ישראל דהמס נפקא שמשון נדק
ומביאין קרבן דלמיתרי במסכת מנחות בפרק אלו מנחות קמנא (נד
ע): איש איש מצית ישראל כי אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל

דבֿרֿוֹס) לִרְבוֹת אֵל עוֹבֵד כּוֹכָבִים שְׂהִירִים דְּגִרִים וְדִבּוֹת מִיִּשְׂרָאֵל
מִלְכֵּל דְּגִירִים וְכָל דְּבִרּוֹת עוֹבֵד לִרְבוֹת עוֹלָה וְשִׁמּוֹשׁ וְיִשְׁרָאֵל
לְעוֹלָה מִן הַ' (עוֹלָה ה' דְּמִכְבִּי) אֲשֶׁר יִקְרְבוּ לָהּ לְעוֹלָה פֶּרֶץ
לְגִיּוֹת דָּלִין הַעוֹבֵד כּוֹכָבִים מִצִּיּוֹן קֶרֶן מִירּוֹת דְּכִר' ר' יוֹסֵף הַגָּלִילִי
יִצְחָק דְּמֵהֶסֶת אָפֵל שָׂחָן מִצִּיּוֹן קֶרֶן מִירּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִכָּה
לְמֵאֵל אֲחָא אֲחָא לְחֵמ' לָהּ חַל עֲלֵיהּ מִירּוֹת כָּלֵל וְהָאֵל דְּמִכְבִּי
לָהּ אִישׁ אִירִי דְּמִכְבִּי אֲחָא לְחֵמ' לָהּ אִישׁ שֵׁשׁ שָׂחָן לְחֵמ' :
יִשְׂמֵא. הִזָּה דְּמִכְבִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מִירּוֹת מִשּׁוֹס דְּקִחִי לֹא־שִׁמּוֹשׁ
מִשְׁמַע לָהּ לְעוֹבֵד כּוֹכָבִים מִמִּירּוֹת עוֹלָה וְיִצְחָק בְּמִירּוֹת כִּסּוֹס הָאֵל
בְּלָל קֶרֶן מִדְּמִכְבִּי בֵּי אִישׁ : **מִי כְּסִי נִיר עוֹלָם.** בְּקֶרֶל
דְּקִמְחֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִחְרִין מִירּוֹת עוֹלָם אֲכַל לָא הַעוֹבֵד כּוֹכָבִים
הָאֵל לָא מִתֵּר מִירּוֹת עוֹלָם אֲכַל מִתְּכַשְׁלוֹס דְּרִמְחֵרִין לְעִיל בְּפִירָק
קִמְחָא (דף ד:) **וְהָאֵמֶר רַבִּי יוֹסֵפִן.** בְּפִירָקִין לְעִיל (דף כח:) הִלֵּכָה
הָאֵל

ישראלים [לא הוּם] ממעטו¹ אפילו שחק ממשל הזה וקומקין מיטוט
 ה מקרה דתדריין נדבות ישראל לכל מה שדרכו²: יא יפילא
 (דף טו: ז) לווריתא אלא מאן דלמך דרובנא מחי אינא למימרי
 אחיה אלא דרובנא ובעודי כוכבים אחיה ופריי דרואי ישראל דלא
 דרשיין כל דלימיה בכל יחל ליתיה דכפלהא ודבארם בפרק ויאלף
 כוכבים אשתי ארבע לנח כללז כל יחל אשוי למשטי:

העמל

מיד ושם אתה לדרש אחרים: לעולם פוט לנדר במנחות פוק ואלו מנחות דרשין איש ופסח יין ולבנות אי"מ כח תל לעולם דכתיב אשר יקריבו לה לעולם פוט לנדר שאין העובדי יל האיש מדרת את בנו במדר. והאמר ר' יוחנן הלכה היא במדר ולא מסתבר לאוקמי מיעוטא אבוי מעות לניירויה ומת דבז מלך על אותו המעות:

מסורת הש"ס

(א) נלקמן סב. פירשין ה' א' (ב) מתחזק עב' א' (ג) נטיל כח: ושני' (ד) כחדכר ו' (ה) ויקרא כה' (ו) ויקרא כב' (ז) ו' (ח) ג' א"ח וז"ל א"ח (ט) ג' א"ח וסבר. י' שייך לרף סב ע"א,

ורה אור השלם

1. ואיש אשר יטמא ולא יתקטא ובריתו הנפש יהא טמא מחור הקהל כי את מקדש ה' טמא מי נדה לא זרק עליו טמא ואז: כמדובר כי על 2. הנה הקדש הטמא ביום השלישי ויום השביעי וטמא ביום השביעי וכבש כקרי' ורחץ במים וטהר בערב: כמדובר כי יש 3. והתנהלם אתם לעמים אחרים לדרוש אחזה לעלם בהם תעבדו ואחריכם בני ישראל איש באחוז לא תרדה בו כקרי':

וַיִּקְרָא כֹה מו
4. דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרֹת אֱלֹהִים אִישׁ כִּי
יִפְלֹא נֶגֶד בְּעֶרְכְּךָ נִפְשֹׁת
לֵיךְ: וַיִּקְרָא כֹה ב

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כל שיש לו טהרה בלומר שיש לו טהרה שהוא ונטעילת: (ב) ד"ה ודלמא וכו' במגפו טומאה הוא דהויא ליה כג"ל ופינת והא נמחק:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה א"ה עבדים
בו' שאני קונד אותו. ע'
יבמות דף סו ע"א נכשיו'
לזה ועבדו שקט ונכסו'
שם ד"ה עבדים:
בא"ד דמי שיש לו הדרה
יש לו שופחה. נדרהס'
קתומים נדפסונו עבד י'
יש טעמה בתקוה ומקל
טומאה כמו נשים:
תוס' ד"ה ואיפא בני
הישראל וכו' למעוה דבי.
ע"י איפא דהוה ע"כ
מדיה נמתק ולע"ה:

הגהות הגר"א

[N] גמ' ת"ל יש (יש)
:ת"ת

גהות התוספות

1. מציבות מ"ל דקלומר חס"י
2. דלמ, מתקן, וי"ל מציבה למטה
3. קרן מציבי חס"י חס"י
4. צ"ל זה מזה, וי"ל צ"ל
5. אחר, וי"ל דברדשין
6. וי"ל מציבה למטה פרוט
7. מציבה חס"י חס"י
8. וי"ל וי"ל חס"י
9. וי"ל חס"י חס"י
10. וי"ל חס"י חס"י
11. וי"ל חס"י חס"י
12. וי"ל חס"י חס"י
13. וי"ל חס"י חס"י
14. וי"ל חס"י חס"י
15. וי"ל חס"י חס"י
16. וי"ל חס"י חס"י
17. וי"ל חס"י חס"י
18. וי"ל חס"י חס"י
19. וי"ל חס"י חס"י
20. וי"ל חס"י חס"י
21. וי"ל חס"י חס"י
22. וי"ל חס"י חס"י
23. וי"ל חס"י חס"י
24. וי"ל חס"י חס"י
25. וי"ל חס"י חס"י
26. וי"ל חס"י חס"י
27. וי"ל חס"י חס"י
28. וי"ל חס"י חס"י
29. וי"ל חס"י חס"י
30. וי"ל חס"י חס"י
31. וי"ל חס"י חס"י
32. וי"ל חס"י חס"י
33. וי"ל חס"י חס"י
34. וי"ל חס"י חס"י
35. וי"ל חס"י חס"י
36. וי"ל חס"י חס"י
37. וי"ל חס"י חס"י
38. וי"ל חס"י חס"י
39. וי"ל חס"י חס"י
40. וי"ל חס"י חס"י
41. וי"ל חס"י חס"י
42. וי"ל חס"י חס"י
43. וי"ל חס"י חס"י
44. וי"ל חס"י חס"י
45. וי"ל חס"י חס"י
46. וי"ל חס"י חס"י
47. וי"ל חס"י חס"י
48. וי"ל חס"י חס"י
49. וי"ל חס"י חס"י
50. וי"ל חס"י חס"י
51. וי"ל חס"י חס"י
52. וי"ל חס"י חס"י
53. וי"ל חס"י חס"י
54. וי"ל חס"י חס"י
55. וי"ל חס"י חס"י
56. וי"ל חס"י חס"י
57. וי"ל חס"י חס"י
58. וי"ל חס"י חס"י
59. וי"ל חס"י חס"י
60. וי"ל חס"י חס"י
61. וי"ל חס"י חס"י
62. וי"ל חס"י חס"י
63. וי"ל חס"י חס"י
64. וי"ל חס"י חס"י
65. וי"ל חס"י חס"י
66. וי"ל חס"י חס"י
67. וי"ל חס"י חס"י
68. וי"ל חס"י חס"י
69. וי"ל חס"י חס"י
70. וי"ל חס"י חס"י
71. וי"ל חס"י חס"י
72. וי"ל חס"י חס"י
73. וי"ל חס"י חס"י
74. וי"ל חס"י חס"י
75. וי"ל חס"י חס"י
76. וי"ל חס"י חס"י
77. וי"ל חס"י חס"י
78. וי"ל חס"י חס"י
79. וי"ל חס"י חס"י
80. וי"ל חס"י חס"י
81. וי"ל חס"י חס"י
82. וי"ל חס"י חס"י
83. וי"ל חס"י חס"י
84. וי"ל חס"י חס"י
85. וי"ל חס"י חס"י
86. וי"ל חס"י חס"י
87. וי"ל חס"י חס"י
88. וי"ל חס"י חס"י
89. וי"ל חס"י חס"י
90. וי"ל חס"י חס"י
91. וי"ל חס"י חס"י
92. וי"ל חס"י חס"י
93. וי"ל חס"י חס"י
94. וי"ל חס"י חס"י
95. וי"ל חס"י חס"י
96. וי"ל חס"י חס"י
97. וי"ל חס"י חס"י
98. וי"ל חס"י חס"י
99. וי"ל חס"י חס"י
100. וי"ל חס"י חס"י

מוסף רשמי

הלכה היא בנזיר. הלכה
למשה חסיו הוא זהלסת
נזיר (נחמה בן)

2010-10-10 21:12

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones